

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 14 września 2004 r.

w sprawie T-254/03, José Manuel López Cejudo przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich⁽¹⁾

(Urzędnicy — Dodatek przyznawany ze względu na warunki życia — Zakwaterowanie — Art. 5 i 10 załącznika X regulaminu pracowniczego)

(2004/C 284/35)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie T-254/03, José Manuel López Cejudo, urzędnik Komisji Wspólnot Europejskich, zamieszkały w Brasílii (Brazylia), reprezentowany przez G. Vandersandena i L. Levi'ego, adwokatów, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: J. Currall i H. Tserepa-Lacombe, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 12 czerwca 2002 r. dotyczącej przyznania skarżącemu zakwaterowania, a także decyzji organu powołującego zawartej w raporcie o składkach i wypłaconych świadczeniach za miesiąc lipiec 2002 r., dotyczącej dodatku przyznawanego ze względu na warunki życia, jak również wniosek o zapłatę odsetek za opóźnienie, a także wniosek o odszkodowanie za krzywdę moralną, Sąd (w składzie jednoosobowym: A. W. H. Meij), sekretarz: I. Natsinas, administrator, wydał dnia 14 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron poniesie koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 6.9.2003.

POSTANOWIENIE SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJIz dnia 10 maja 2004 r.⁽¹⁾

w sprawie T-391/02, Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV, Josef Kloh przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 — Przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi — Ocywista niedopuszczalność)

(2004/C 284/36)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie T-391/02, Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung e.V., z siedzibą w Bochum (Niemcy), Josef Kloh, zamieszkały w Eichenried (Niemcy), reprezentowani

przez adwokatów R. Steilinga i S. Wienhuesa, przeciwko Parlamentowi Europejskiemu (pełnomocnicy: H. Duintjer Tebbens i U. Rösslein, z adresem do doręczeń w Luksemburgu) i Radzie Unii Europejskiej (pełnomocnicy: J.-P. Hix i F. Ruggeri Laderchi), popieranych przez Komisję Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: G. Braun, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 273, str. 1), Sąd (druga izba), w składzie: J. Pirrung, prezes, A.W.H. Meij i N.J. Forwood, sędziowie, sekretarz: H. Jung, wydał w dniu 10 maja 2004 r. postanowienie, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Rozstrzygnięcie w przedmiocie wniosków Landwirtschaftskammer Vorarlberg oraz M. Wohlgenannta i J. Tafernera o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta jest bezprzedmiotowe.
- 3) Skarżący ponoszą własne koszty oraz koszty Parlamentu Europejskiego i Rady.
- 4) Komisja ponosi własne koszty.
- 5) Landwirtschaftskammer Vorarlberg oraz M. Wohlgenannt i J. Taferner, którzy złożyli wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta, ponoszą własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 22.2.2003.

Skarga wniesiona dnia 13 lipca 2004 r. przez Lorte, Sociedad Limitada, Oleo Unión, Federación Empresarial de Organizaciones de Productores de Aceite de Oliva i Unaproliva, Unión de organizaciones de productores de Aceite de Oliva przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-287/04)

(2004/C 284/37)

(Język postępowania: hiszpański)

Dnia 13 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Radzie Unii Europejskiej przez Lorte, Sociedad Limitada, z siedzibą w Estepie, Oleo Unión, Federación Empresarial de Organizaciones de Productores de Aceite de Oliva (federacja organizacji producentów oliwy z oliwek), z siedzibą w Sewilli i Unaproliva, Unión de organizaciones de productores de Aceite de Oliva (związek organizacji producentów oliwy z oliwek), z siedzibą w Jaén (wszystkie ww. w Hiszpanii), reprezentowane przez Rafaela Illescasa Ortiza, adwokata przy Ilustre Colegio de Madrid.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uznanie za zasadną skargi o stwierdzenie nieważności rozporządzeń Rady (WE) nr 864/2004 i 865/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r., a w szczególności:
- w odniesieniu do rozporządzenia nr 864/2004, wnosi się o stwierdzenie nieważności następujących przepisów:
  - i) art. 1 pkt. 7, który dodaje nowy akapit w art. 37 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r.;
  - ii) art. 1 pkt. 11, który dodaje nowy akapit w art. 44 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. (Dz.U. L 270 z 21 października 2003);
  - iii) art. 1 pkt. 20, który dodając nowy tytuł 10b – „Pomoc z tytułu gajów oliwnych” [tłumaczenie nieoficjalne] – w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. (Dz.U. L 270 z 21 października 2003) – dodaje nowy art. 110h, a w szczególności pkt b tego artykułu;
  - iv) załącznika, który zmienia zał. VI do rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. (Dz.U. L 270 z 21 października 2003), dodając do niego cztery nowe rzędy, a w szczególności drugi rząd, odnoszący się do oliwy z oliwek, w którym powołany jest art. 5 rozporządzenia 136/66/EWG – Pomoc produkcyjna w odniesieniu do oliwy z oliwek – który ustala krajową gwarantowaną ilość (NGQ) dla Hiszpanii w wysokości 760 027 ton;
- w odniesieniu do rozporządzenia 865/2004 wnosi się do Sądu Pierwszej Instancji o stwierdzenie nieważności następującego przepisu:
  - art. 22, w którym skreśla się art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 1638/98, w części dotyczącej wyłącznie akapitu drugiego i trzeciego, i jedynie w zakresie, w jakim stanowią one podstawowe kryteria ustalenia wsparcia dochodowego dla plantatorów oliwek, ustanowionego zgodnie z nowym systemem na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca twierdzi, że zaskarżone rozporządzenia oznaczają wprowadzenie do wspólnej polityki rolnej nowego systemu wsparcia dla producentów oliwy z oliwek i oliwek stołowych, a także nowego wspólnego porządku rynkowego dla tych produktów, między innymi, uchylającego wprost przepisy historycznego już rozporządzenia Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1986 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów. W odróżnieniu od historycznego mechanizmu pomocy produkcyjnej, nowy system ustanowiony zaskarżonymi rozporządzeniami opiera się na rozdziale wsparcia bezpośredniego dla producentów i wprowadzeniu systemu płatności jednolitych, co spowoduje, w sektorze oliwy z oliwek, począwszy od 2006 r., przechodzenie od polityki wsparcia cen i wsparcia produkcyjnego do nowej polityki wsparcia dochodowego dla plantatorów oliwek.

Strona skarżąca ocenia, że reforma ta nie jest poparta prawidłowymi informacjami i analizami na temat tego sektora,

ponieważ rezygnuje z utrzymywania 760 027 ton oliwy z oliwek, pierwotnie jako krajowej gwarantowanej ilości (NGQ), a obecnie, w nowym systemie pomocy, jako podstawowego wskaźnika referencyjnego dla ustalania wysokości nowych rodzajów pomocy, które mają zastąpić likwidowaną pomoc produkcyjną.

Na poparcie swoich roszczeń strona skarżąca stawia następujące zarzuty:

- Naruszenia zasady ochrony zaufania do prawa. W odniesieniu do tego zarzutu strona skarżąca twierdzi, że z jednej strony producenci, których dotyczy zmiana, zawiedli się w sposób szczególny w swoich oczekiwaniach, wynikających ze wspólnej organizacji rynku, poddanej obecnie reformie, jako że chodzi tu o plantatorów oliwek, którzy ze względu na uwarunkowania sektora, podejmowali decyzje inwestycyjne na podstawie bardzo długoterminowych prognoz rentowności, a z drugiej strony, że lata referencyjne dla nowych rodzajów pomocy (od 1999/2000 do 2002/2003) pokrywają się z okresami, w których plantatorzy, którzy sadzili w 1998 r., nie osiągnęli znaczącej produkcji.
- Nadużycia władzy. Strona skarżąca powołuje się w szczególności w tym zakresie na to, iż w 1998 r. został przyjęty przez Komisję i Radę kompromis, potwierdzony w 2001 r., w sprawie pozyskania wiarygodnych informacji na temat sektora oliwy z oliwek, jako wstępnego warunku reformy tego sektora oraz w sprawie konieczności wzięcia pod uwagę zmian w produkcji i zdolności produkcyjnych gajów oliwnych w Hiszpanii i Portugalii. Jednakże, według strony skarżącej, wiarygodne informacje na temat produkcji oliwy w Hiszpanii zostały już przekazane właśnie przez Komisję Consejo Oleícola Internacional (międzynarodowa rada ds. oliwy), co oznacza, że ani Komisja, ani Rada nie mogły nie posiadać wiedzy na temat tych informacji.
- Niedopełnienia obowiązku uzasadnienia, zawartego w art. 253 Traktatu WE.
- Naruszenia zakazu dyskryminacji pomiędzy wspólnotowymi producentami, wynikającego z art. 12 akapit 1 Traktatu WE.

Skarga wniesiona dnia 7 lipca 2004 r. przez Abdeghani Selmaniego przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-299/04)

(2004/C 284/38)

(Język postępowania: angielski)

Dnia 7 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich przez Abdeghani Selmaniego, zamieszkałego w Dublinie, Irlandia, reprezentowanego przez C. Ó Briaina, solicitora.